

УДК 33.338

КЛЮЧОВІ АСПЕКТИ ВІДНОВЛЕННЯ ЛОГІСТИЧНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ УКРАЇНИ У ПОВОЄННИЙ ПЕРІОД

Автор – Омелич Олександра¹, студ. гр. ЛОГ-20

Науковий керівник – Анжела Черчата², к. е. н., доц.,

доц. каф. менеджменту, управління проектами і логістики

omelichkassandra@gmail.com, acherchataya@gmail.com

Придніпровська державна академія будівництва та архітектури

Реалії сьогодення гостро ставлять перед Україною питання пошуку шляхів післявоєнного відбудовування держави. У сучасних умовах кожен сектор економіки, кожна галузь продовжують діставати величезних збитків, проте, розроблення стратегій відновлення вже зараз гарантує швидке та ефективно відродження нашої держави у повоєнний період.

Зазначене питання актуалізує роль логістики в заходах, спрямованих на відновлення країни, оскільки залучення іноземних інвестицій, необхідних для відбудови в будь-який сектор економіки, неможливе без наявності добре побудованої логістичної інфраструктури в ньому. Адже це чи не найвагомий фактор при обґрунтуванні доцільності та оцінці ефективності проекту. Шукаючи шляхи відновлення, Україні треба перейняти досвід західних партнерів, які у післявоєнний період приділили найбільшу увагу саме транспортно-логістичному сектору, на відміну від інших сфер, цей сектор має чітко виражену кореляцію з економічним розвитком країни.

При розробці плану відновлення логістичної інфраструктури у повоєнній Україні необхідно розглянути наступні аспекти:

– відновлення та реконструкція транспортної інфраструктури (дороги, мости, залізниці та порти), що є одним з головних напрямків відновлення. Не менш важливим є відбудова вузлів перевезення, проте, на нашу думку, має відбутися їх значна реструктуризація. Якщо ми хочемо розгляду країни не тільки як майданчика для азійських компаній, що прагнуть потрапити на західний ринок, а і як одного з найбільших логістичних хабів Європи, розбудовувати інфраструктуру потрібно не тільки навколо великих міст;

– створення регіональних логістичних парків, які є важливим аспектом сталого розвитку логістичної системи на національному рівні;

– створення належної нормативної бази регулювання логістики, що допоможе структурувати й упорядкувати даний сектор та зменшити корупцію;

– використання інновацій, сучасних технологій, які спрямовані на підвищення ефективності та точності логістичних процесів. Слід

вказати, що необхідно також дати запит на створення системних продуктів саме для цієї галузі;

- забезпечення підготовки висококваліфікованих фахівців – важливе завдання для української освіти, адже розвиток кадрового потенціалу значно сприятиме розвитку логістичної галузі;

- стимулювання розвитку малих логістичних підприємств та створення певного логістичного кластеру, що дозволить координувати своєчасне й ефективне реагування на будь-які ситуації;

- залучення малого та середнього бізнесу до покращення та розвитку їх логістичної структури. Для цього необхідно створити стимулюючі та заохочувальні проекти та програми;

- співпраця з країнами-партнерами, інтеграція українського логістично-інфраструктурного сектору економіки до логістичної системи ЄС. Актуальним ще й досі залишається питання переходу української залізниці на європейський формат колій (з 1 520 мм до 1 435 мм). Збільшення пропускних пунктів на кордонах з країнами партнерами, створення нових стандартів митного контролю імпортованих товарів, ратифікація електронних документів митницями інших країн – процеси, що покращать логістичну євроінтеграцію України;

- розвиток експорту дасть потужний поштовх до відновлення економіки країни, проте для цього необхідно забезпечити виконання міжнародних регуляторних вимог та стандартів, належне регулювання вантажопотоків. Для вирішення цих питань потрібно впровадити покращені системи контролю за якістю та сертифікацією, зменшити бюрократизацію, що спростить митні процедури, та збільшити ефективність роботи прикордонних служб;

- на нашу думку, відбудова нашої держави обов'язково має відбуватися на засадах екологічності. Нажаль, в урядових планах з відновлення [2] хоча і йде мова про принципи сталого розвитку, впровадження одного з головних принципів – екологічності в повному обсязі не планується. Але необхідно розуміти, що інтеграція української економіки до європейської відбудеться лише за відповідності стандартам країн ЄС. Ці стандарти передбачають, що економіка має бути низьковуглецевою та енергоощадною, природоорієнтованою, мати ефективне та чисте виробництво, збалансоване споживання та базуватися на засадах спільної відповідальності, інноваційності, співпраці, солідарності, гнучкості та взаємозалежності [1];

- екологістика – найважливіший інструмент переходу до зеленої економіки, адже саме вона задіяна у кожній галузі та відповідає за всі етапи виробництва. Філософія цього підходу до функціонування логістичних систем полягає у зосередженості на мінімізації негативного впливу на середовище людської життєдіяльності та покращенні ефективності

ресурсного використання. Ми вважаємо, що у повоєнній Україні логістика, що базується на екологічних засадах відіграє чи не найважливішу роль у відновленні та подальшому розвитку інфраструктури та економіки України.

Серед основних напрямків зеленої відбудови логістичної структури можна виділити наступні:

- зменшення атмосферного забруднення за рахунок розроблення більш ефективної логістичної інфраструктури, реструктуризації розподільчих центрів, що дозволить об'єднання вантажів у великі партії, котрі можна переправляти більш екологічним транспортом. Це, в свою чергу, зменшить залежність від імпортного палива;

- ефективне функціонування реверсивної логістики та логістики відходів дозволить зменшити витрати на нові будівельні матеріали;

- створення транспортної системи, що базується на використанні новітніх технологій та екологічних засадах, зменшить перевантаження доріг і антропогенний вплив на ґрунти;

- зелена логістика може стимулювати перехід повоєнної України до використання альтернативних джерел енергії. Це не тільки зменшить негативний вплив на оточуюче середовище, а й зменшить залежність держави від країн-сусідів.

Підсумовуючи, маємо зазначити, що повоєнне відродження України – це складний та довготривалий процес, що потребуватиме великих зусиль як від держави, так і від бізнесу. Проте, це необхідно сприймати як процес, що дозволить не просто відбудувати, а переродити державу з урахуванням всіх цілей сталого розвитку. Важливу роль в цьому відіграє саме екологістика, що забезпечить створення безпечного для людей та довкілля середовища, яке відповідатиме вимогам саме українського менталітету. Післявоєнне відродження необхідно розуміти як розбудову нової економічної транспортно-інфраструктурної моделі, що, ґрунтуючись на засадах сталості, мінімізує всі можливі економічні та екологічні ризики. Розбудова ефективної та екологічної логістичної структури – один з найголовніших чинників виведення України на міжнародну арену.

Список використаних джерел

1. Руда М. В., Мазурик М. М. Співпраця України та ЄС у сфері сталого розвитку: огляд перспектив. *Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення і проблеми розвитку*. 2021. № 3 (1). С. 204–211. URL: <http://science.lpnu.ua/sites/default/files/journal-paper/2021/jun/23805/menedzhment121-206-213.pdf>

2. План відновлення України [Електронний ресурс]. URL : <https://recovery.gov.ua/>